

MALA XENTE

(Obra para Ramallosa. Grupo 1. Ano 2026).

Presentación.

(Entran en escena a Doutora Martina e a Kriatura Rakel. Obviamente imos xogar coa referencia do "Jovencito Frankenstein" cunha Doutora moi pasada de rosca e unha Kriatura absolutamente idiota –aínda que na última entrada dela, poda haber unha sorpresa en canto á intelixencia do monstro-.

A Doutora camiña con seguridade ata proscenio e a Kriatura, tímida e torpe vai detrás).

Doutora- Boas noites, queridos mortais. Boas noites e benvidos, benvidas e benvides á nosa...Noite de Medo!!!!!!

Kriatura- Ueeeeeee!!!!

Doutora- (Á Kriatura) Cala, Kriatura!!!

Kriatura- (Asustada) Uh.

Doutora- Hoxe, repelente público, temos un espectáculo moi especial para vós. Un espectáculo que trata da maldade, da soberbia, da ignorancia, do engano e da inhumanidade dos seres humanos.

Kriatura- (Asustada) Uh!!!

Doutora- Si, queridos seres inferiores, somos malas. Sodes malas!! Somos seres horribles e insignificantes condenados a vagar eternamente entre mares de estulticia e estupidez malsá.

Kriatura- (Dubidando) Mmmm.

Doutora- (A público) Non me credes, pequenas abominacións incultas?

(A Kriatura levanta a man).

Doutora- (Á Kriatura) Ti cala, filla do Averno....cala e non fagas que me arrepiña de crearte!!!

Kriatura- (Triste) Grrr.

Doutora- (A público) Si, escoura da natureza....sei o que estades pensando: quen é esta doutora tan guapa e fermosa que leva ao seu carón a esa cousa de aspecto estraño e incalificable?

Kriatura- (Sorprendida) Emm?

Doutora- Sei que a fama precede ao meu apelido. A fama e o terror que infunde a miña saga familiar de visionarios, científicos e....chamémolo así.....emprendedores sen prexuízos.

Pero eu.....a diferenza dos meus antigos.....Coseguino!!!!!!....Al fin conseguino!!!!

Siiiiii!!!!!!.....Farta do lixo da humanidade, farta da súa ausencia de empatía, da súa arrogancia e maldade.....creei a criatura perfecta (sinala á Kriatura e esta mira para atrás pensando que a doutora sinala a outra persoa).

Unha criatura desprovista dos erros do ser humano común....unha criatura amable, agarimosa, bela, divertida, sensible, culta, entregada e traballadora (a Kriatura pasará da incredulidade a gustarse cando a Doutora a describa).

(A público) Vaaaale....aínda está un pouquiño verde, pero qué queredes? Naceu onte pola mañá. E mirade....xa é practicamente perfecta.

Kriatura- Bueno....

Doutora- (A público) Ben....ao que íamos, malditas lombrigas descerebradas. Hoxe estamos aquí para ver unha ración de maldade terrícola....para que vexades o perversas e malignas que podedes chegar a ser....así que sen máis dilación.....benvidas, benvides e benvidis a.....MALA XENTE!!!!!!

Porque iso é o que todas vós sodes.....MALAS!!!!!!

(Escuro).

Segunda entrada da Doutora e a Kriatura.

(A Doutora e a Kriatura entran discutindo porque a Kriatura non sabe deletrear o apelido da Doutora).

Doutora- Noooooon!!!! O efe e o erre fan FR!!!! FRRRR!!!! A ver, agora ti!!!

Kriatura- FUUUUUU!!!!

Doutora- Noooooon, FUUUUUU non!!!! FRRRRRRR!!!!

Kriatura- FURRRRR!!!!

Doutora- FURRRRR non!!!! FRRRRRR!!!! (A público) Creo que é idiota.

Kriatura- Difícil.....difícil....

Doutora- Nin difícil nin ostias.....a ver, Kriatura miña, que xa tes un día e medio de vida. Creo que xa é hora de que saibas cómo se pronuncia o meo e o teu apelido.
Veña.....outra vez e amodiño, vale?

Kriatura- Mamá!!!!

Doutora- Si, eu son a túa nai.....pero como se pronuncia o noso apelido?....veña, ti podes facelo.

Kriatura- F.....FFFFF

Doutora- Moi ben, pequena, segue...

Kriatura- F...RRR.....FRRRRR....

Doutora- Moi ben, moi ben, segue, veñaaaa!!!!

Kriatura- FRRRRR.....FRRRRR.....FRANCO.

Doutora- Pero qué Franco nin que ostias?

Kriatura- FRANCISCO FRANCO!!!

Doutora- Francisco Franco? O meu apelido é Francisco Franco?

Kriatura- Franquito?